

[Finansministeren.]

sidste års prisstigning. De er altså ikke steget så meget siden før krigen som prisniveauet i almindelighed, heller ikke så meget som statsbanernes udgiftsbudget, særlig lønbudgettet; derfor er statsbanernes økonomi en meget hård belastning for statsfinanserne, og når man tager pensionsbyrden i betragtning, hvad man jo egentlig bør, belaster de statsfinanserne med væsentligt over 100 mill. kr. om året. På den anden side er det klart, at statsbanerne har en betydelig konkurrence med bilerne, og derfor skal man gå lempeligt til værks. Det forslag, trafikministeren vil fremsætte, er et forslag, der giver bemyndigelse til en forhøjelse på indtil ca. 10 pct., men det er meningen, at denne bemyndigelse skal udøves efter et forsigtigt skøn over, hvor forhøjelserne kan foretages med de mindste forstyrrelser; således er det ikke tanken, at bybanebilletterne skal forhøjes, men iøvrigt vil naturligvis trafikministeren nærmere gøre rede for disse ting. Da forhøjelserne skal gennemføres efter et skøn, og da man naturligvis aldrig med sikkerhed kan vide, hvad trafikken bliver, er det vanskeligt at bedømme, hvilken reduktion i statsbanernes under-skud der kan opnås ved denne foranstaltning. Hvis man skønsmæssigt anslår den til 14—15 mill. kr., vil det sige, at der bliver samlede besparelser på 116—118 mill. kr. på grund af disse fire forslag. Samtidig ville imidlertid, hvis man ikke gjorde andet, pristallet stige, nemlig med ca. eet point på grund af skotøjsrabatkortenes bortfald, eet point på grund af rugbrødsprisen forhøjelse, 0,6 point på grund af mælkeprisen forhøjelse og måske 0,2 point på grund af statsbanetaksternes forhøjelse, altså ialt måske ca. 2,8 points.

Vi foreslår altså besparelser på statsbudgettet på noget over 100 mill. kr.; sådanne besparelser kan anvendes til tre formål: for det første til en styrkelse af statsfinanserne, for det andet til skattelettelse o. lign. og for det tredje til løsning af forskellige opgaver af social eller anden karakter, som efterhånden trænger sig på. Det er regeringens forslag, at de her foreslåede besparelser skal anvendes til alle disse tre formål.

I forslaget om børnetilskud er dette tilskud foreslået forhøjet med 25 pct. Det vil koste ca. 27 mill. kr., og det betyder en reduktion i pristallet på ca. 1 point. Denne forhøjelse af børnetilskuddet modsvarer i

praksis ophævelsen af skotøjsrabatkortene. Det er omtrent det samme beløb for statsfinanserne, det er stort set den samme virkning på pristallet, det er også stort set de samme familier, det gælder, da skotøjsrabatkortene tilfaldt alle børn mellem 2 og 16 år uanset forældrenes indtægt; børnetilskuddene tilfalder alle børn fra 0 til 16 år, dog kun for indtægter op til 20 000 kr.; de store indtægter vil altså ikke få erstatning for skotøjsrabattens bortfald, men alle de små indtægter og mellemindtægterne vil få det. Hvis der er små børn, vil man få mere end det.

Dernæst foreslår vi en nedsættelse af de direkte skatter på ialt ca. 48 mill. kr., deraf 33 mill. kr. på statsindkomstskatten og ca. 15 mill. kr. på den fælleskommunale indkomstskat. Det er fundet praktisk at dele nedsættelsen op på disse to skatter på denne måde. Det vil betyde en reduktion i pristallet på 1,7 à 1,8 points, og sammen med den reduktion, der kommer igennem det forhøjede børnetilskud, kommer vi altså op på en samlet reduktion af omtrent 2,8 points eller det samme, som pristallet ville stige med på grund af den delvise afvikling af tilskudsordningerne, som jeg lige har omtalt. Det vil da sige, at når man tager vore forslag som helhed, er de neutrale i pristalsmæssig henseende — de vil ikke bidrage til at forstyrre den ligevægt, der nu er kommet på prisområdet.

Ligesom børnetilskuddet ophører ved indtægter på 20 000 kr. og gradueres nedad for indtægter mellem 12 000 og 20 000 kr., er nedsættelserne af indkomstskatterne formuleret sådan, at de stort set ophører ved 20 000 kr. og gradvis reduceres fra omkring 12 000 kr.s skattepligtig indtægt.

Samtidig med børnetilskuddet blev i sin tid indført en særlig ydelse til alders- og invaliderentemodtagerne. Disse to foranstaltninger hang sammen med visse prisforhøjelser, der kunne ventes i 1950 med ophævelsen af visse rabatordninger, og de har fulgt hinanden siden i den årlige lovgivning. Samtidig med at regeringen foreslår børnetilskuddet forhøjet med 25 pct., foreslår vi også den årlige ydelse til alders- og invaliderentemodtagerne fortsat forhøjet med de samme 25 pct.

Samtidig med disse ting har regeringen ment, at det kunne være forsvarligt at anvende en mindre del af de sparede beløb til gennemførelsen af enkelte sociale og lig-